RÅDETS DIREKTIV 1999/59/EF

af 17. juni 1999

om ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for teletjenester

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I traktatens artikel 14 defineres det indre marked som et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med traktatens bestemmelser;

(2) de nuværende momsregler for teletjenester i artikel 9 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ([4]) er ikke tilstrækkelige til at omfatte alle de tjenester, der forbruges i Fællesskabet, og de kan heller ikke hindre konkurrenceforvridning på dette område;

(3) for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør en sådan konkurrenceforvridning fjernes, og der bør indføres nye, harmoniserede regler for denne type aktiviteter;

(4) på teleområdet bør der navnlig ske beskatning af disse tjenester i Fællesskabet, der anvendes af kunder, som er etableret her;

(5) for at nå dette mål skal teletjenester, der leveres til afgiftspligtige etableret i Fællesskabet eller til aftagere etableret i tredjelande, principielt beskattes på aftagerens sted;

(6) for at teletjenester, som leveres af afgiftspligtige etableret i tredjelande til ikke-afgiftspligtige etableret i Fællesskabet, og som faktisk benyttes eller udnyttes her, kan beskattes ens, bør medlemsstaterne obligatorisk gøre brug af muligheden for at anse tjenesten for at være leveret et andet sted, jf. artikel 9, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF; for så vidt angår tilsvarende teletjenester til andre aftagere i Fællesskabet kan artikel 9, stk. 3, i nævnte direktiv dog fortsat finde uændret anvendelse;

(7) indførelse af en særregel for bestemmelse af stedet, hvor teletjenester anses for leveret, kræver, at der fastsættes en definition af disse tjenester, som bør tage udgangspunkt i de definitioner, der allerede er enighed om på internationalt niveau, og som bl.a. omfatter tjenester i forbindelse med fremføring og tilslutning af internationale telefonsamtaler samt adgang til globale informationsnet;

(8) beskatning på aftagerens sted indebærer også, at de afgiftspligtige ikke skal gøre brug af procedurerne i direktiv 79/1072/EØF ([5]) og 86/560/EØF ([6]); den nye ordning vedrørende leveringssted bør ikke medføre, at udenlandske afgiftspligtige skal lade sig momsregistrere i en anden stat; dette opnås ved, at aftageren obligatorisk skal betale afgiften, hvis vedkommende er afgiftspligtig;

(9) direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/388/EØF ændres således:

1) I slutningen af artikel 9, stk. 2, litra e), ændres punktummet til et komma, og følgende nye led indsættes:

([1]) EFT C 78 af 12.3.1997, s. 22.
([2]) Udtalelse afgivet den 6.5.1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT C 287 af 22.9.1997, s. 28.
([4]) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/49/EF (EFT L 139 af 2.6.1999, s. 27).
([5]) EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([6]) EFT L 326 af 21.11.1986, s. 40.

»— teletjenester. Ved teletjenester forstås tjenesteydelser, hvis formål er transmission, udsendelse eller modtagelse af signaler, skrift, billeder og lyd eller alle andre informationer, ved hjælp af trådforbindelse eller radiobølger eller ved optiske eller andre elektromagnetiske medier, herunder også den hermed forbundne overdragelse af retten til at benytte adgangen til transmission, udsendelse eller modtagelse. Teletjenester som defineret i denne bestemmelse omfatter også formidling af adgang til globale informationsnet.«

2) I artikel 9 tilføjes følgende stykke:

»4. Når de i stk. 2, litra e), definerede teletjenester af en afgiftspligtig, der er etableret uden for Fællesskabet, leveres til en ikke-afgiftspligtig, der er etableret i Fællesskabet, gør medlemsstaterne brug af stk. 3, litra b).«

3) Artikel 21, nr. 1, litra b), affattes således:

»b) den afgiftspligtige aftager af en ydelse omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), eller aftageren af en ydelse omhandlet i artikel 28b, nr. C, D, E og F, der i indlandet er registreret som afgiftspligtig, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig, der er etableret i udlandet; medlemsstaterne kan dog bestemme, at tjenesteyderen hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. juni 1999.

På Rådets vegne

F. MÜNTEFERING

Formand